Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26144
Copyright: Admont, Benediktinerstift

quare certaminis respirat paululũ. uidens quia iam &
laborũ finis ẽ & respirationis meũ. In nouissimis inq̃t di
ebus locutus ẽ nob in filio suo. Ecce tũm in filio. qd tan
tũdẽ ualet ac si diceret. p filiũ audiant q̃ dicunt scõ spũ
euenire. In. intuere. qa hec ip̃ostmo. in. &ia ꝓp. accepti.
Dicendo autẽ olim & in nouissimis dieb. tẽ aliud q̃ddã
nob insinuat. Qm̃ multo in mediũ tẽpore pcurrente.
q̃ndo iã ꝓcimi eram ad penã. q̃ndo oma carismata q̃cuert
q̃ndo spes salutis nulla iã fuerat. q̃ndo ab omib minores
nos esse putabam. tẽ ampliores extitum. Et amaduerte
q. prudentẽ hoc astruit. Non enim dixit xps locutus ẽ. quis
ipsũ locutũ ẽstat esse manifestũ. sed qm̃ adhuc animę ex
debiles erant. & nec dũ poterant aliqd de xpo percipere.
dixit qd ds filiũ suũ locutus ẽ nob. Et ne forte aliqs illq
diceret. si locutus fuerat illis ꝓphas. nob v filiũ suũ lo
cutus. unde ostendit nri tẽporis eminentiã. Huic q̃pe illud
tantũmodo demonstrasti. qa nouũ & uetus unus ẽ & eidẽ.
eminentiã v noui aduentus ni satis uidem ostensã. Preterea
g ad ipsũ esequitur exsequitur. inq̃ens. locutus ẽ nob in filio suo.
Vide qm̃ comune facit hanc causã. & se ipsũ aplis ordi
ne pari ciungit dicens. locutus ẽ nob. quis ipsi ul istis ni
fuerit locutus. sed aplis & paptos alis. Leuat autẽ & semẽ
ipsũ cũ istis dicens qa ipsis &ia sit locutus. & nec dũ iu
deos adhuc ullo sermone ciungit. Ha ferme omis
q̃b ꝓphę locuti sũt. malignos esse nefariosq; osta
bat. Et nec dũ de istis ratio mouet. sed interi de

dic